

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

M., appellante,
gemachtigde: mr. L. Hoogeveen- Vlasblom.

tegen

de **Stichting** * te 's-Gravenhage (SCOH), verweerster,
gemachtigde: mr. K. Roumen.

1. De procedure

1.1. Appellante heeft bij beroepschrift d.d. 27 oktober 2008, met bijlage, beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster d.d. 30 september 2008, waarbij haar met ingang van 1 januari 2009 ontslag is verleend in verband met de feitelijke beëindiging van de subsidiëring van haar functie. Bij brief d.d. 31 oktober 2008 heeft appellante haar beroepschrift aangevuld. Namens het bestuur van verweerster is een verweerschrift, met bijlagen, d.d. 25 november 2008 ingediend.

1.2. Het beroep is ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 10 december 2008 behandeld. Hierbij zijn verschenen: appellante met haar gemachtigde, de gemachtigde van verweerster, alsmede mevrouw R. Kolvoort, stafmedewerker P&O bij verweerster. De gemachtigde van verweerster heeft een pleitnota voorgedragen.

2. De feiten

2.1. Appellante, geboren op 24 september 1963, is sinds 1 januari 2000 bij verweerster in dienst in het kader van de In- en Doorstroomregeling (hierna: Regeling ID). Aanvankelijk is appellante aangesteld als hulpconciërge bij de *school. Vervolgens is appellante als schoolassistente werkzaam geweest.

2.2. Bij besluit van 30 september 2008 is aan appellante ontslag verleend met ingang van 1 januari 2009 in verband met de feitelijke beëindiging van de subsidiëring van haar functie.

3. De standpunten van partijen

3.1. Appellante stelt dat het in dienst hebben van een ID-medewerker voor de werkgever met zich brengt dat hij zich moet inspannen om deze medewerker te laten doorstromen naar een reguliere functie. Appellante meent dat verweerster zich daartoe over een periode van ruim 8 jaar onvoldoende heeft ingespannen. In de periode vanaf 1 januari 2000 tot heden hebben zich diverse gelegenheden voorgedaan om appellante in een reguliere functie te plaatsen. In februari 2003 was sprake van een vacature voor de functie van tutor bij de *school. Hoewel appellante met haar diploma SPW 3 aan de vereisten voldeed, is een ander in deze functie benoemd. In 2003 heeft appellante voorts diverse malen gesolliciteerd naar functies bij verweerster. Telkenmale is zij afgewezen op basis van negatieve referenties van haar directeur. Na de aankondiging van de gemeente 's-Gravenhage om de persoonsgebonden loonkostensubsidie stop te zetten, heeft verweerster een aantal reguliere functies kunnen creëren. De vacatures voor deze functies zijn door verweerster onder alle ID-medewerkers verspreid. Appellante heeft vanwege arbeidsongeschiktheid een periode niet kunnen werken. Tot haar ontzetting heeft appellante na terugkomst op school moeten constateren dat een aantal van deze vacatures in de la van haar bureau is gelegd. De termijn waarbinnen op deze vacatures gereageerd kon worden was op dat moment reeds verstreken, zodat appellante niet meer voor deze functies in aanmerking kon komen. Verweerster heeft zich in dit verband niet als een goed werkgever gedragen. Appellante vraagt zich voorts af op welke wijze verweerster heeft gezien of appellante op enigerlei wijze bij verweerster herplaatst kan worden. De gemeente 's-Gravenhage biedt middels stimuleringspremies en de regeling loonkostensubsidie mogelijkheden aan werkgevers om te voorkomen dat ID-medewerkers ontslagen moeten worden. Het is onduidelijk of verweerster deze mogelijkheden heeft benut ten behoeve van de voortzetting van het dienstverband van appellante.

3.2. Verweerster voert verweer en brengt het volgende naar voren. Appellante is op grond van een persoonsgebonden subsidie in het kader van de Regeling ID aangesteld, hetgeen inhoudt dat zij geen deel uitmaakt van de reguliere formatie die uit hoofde van de onderwijswetgeving wordt bekostigd. Op 24 mei 2007 heeft de gemeente 's-Gravenhage het besluit kenbaar gemaakt de subsidiëring van de persoonlijk gebonden loonkosten van appellante met ingang van 1 januari 2009 te beëindigen. De functie van appellante komt noodzakelijkerwijs te vervallen, nu de bekostigingsgrondslag eindigt. Verweerster is van mening dat appellante niet voor de functie van tutor in aanmerking kwam, aangezien daarvoor SPW 4 of Pabo vereist was. Voor verweerster is het voorts onmogelijk om te achterhalen op basis waarvan appellante niet in aanmerking is gekomen voor de functies waarnaar zij in 2003 bij verweerster heeft gesolliciteerd. De directeur van de *school heeft te kennen gegeven geen negatieve referenties te hebben afgegeven. Door nieuwe subsidieregelingen is het verweerster gelukt om een aanzienlijk aantal ID-medewerkers te benoemen in de reguliere functie van conciërge. De vacatures hiervoor zijn onder alle ID-medewerkers verspreid en enkele ID-medewerkers zijn voor deze functies in aanmerking gekomen. Het is juist dat de ontstane vacatures gedurende appellantes afwezigheid in de la van haar bureau zijn gelegd. Verweerster betreurt dit ten eerste, maar kan deze omissie niet meer ongedaan maken. De gemeente 's-Gravenhage heeft stimuleringspremies aan

werkgevers aangeboden. Deze premies zijn echter lang niet afdoende om de loonkosten te kunnen dekken. Verweerster heeft door gebruikmaking van deze premies en subsidies een aantal ID-medewerkers in de functie van conciërge kunnen benoemen. Helaas hadden veel scholen van verweerster niet de financiële ruimte om een functie te creëren. Er zijn verder momenteel geen vacatures voor de functie van onderwijs- of klassenassistent. De financiële middelen van verweerster laten het niet toe om een reguliere functie voor appellante te creëren. Het kan dan ook niet van verweerster verlangd worden appellante voor eigen rekening in dienst te houden, aangezien hiervoor op geen enkele wijze een (van overheidswege) alternatieve bekostiging bestaat.

3.3. Ter zitting heeft verweerster naar voren gebracht dat de scholen die van verweerster uitgaan ieder een eigen budget te besteden hebben. De * heeft ervoor gekozen geen gebruik te maken van nieuwe stimuleringspremies of –subsidies van de gemeente 's-Gravenhage, nu daaraan financiële consequenties zijn verbonden, in die zin dat de loonkosten niet volledig worden gedekt, de betreffende werknemer in vaste dienst genomen dient te worden en de duur van de premie c.q. subsidie niet gegarandeerd is.

4. De beoordeling

4.1. Met betrekking tot het verleende ontslag is de Commissie van Beroep van oordeel, dat de beëindiging van de subsidiëring van de loonkosten van de ID-functie van appellante op zichzelf grond oplevert voor het bestuur van verweerster om tot ontslag van appellante uit deze functie te kunnen besluiten.

4.2.1. De Commissie van Beroep overweegt voorts dat het bestuur van verweerster de verplichting heeft om na te gaan of het appellante andere werkzaamheden kan aanbieden. In dit opzicht is niet gebleken dat het bestuur bij de beëindiging van het dienstverband van appellante onjuist ten opzichte van appellante heeft gehandeld door appellante geen ander regulier dienstverband aan te bieden dan wel door geen gebruik te maken van de van gemeentewege geboden (nieuwe) subsidiemogelijkheden.

4.2.2. Ten aanzien van de in 2003 binnen verweerster ontstane vacatures is de Commissie van Beroep van oordeel dat verweerster op basis van opleidingseisen dan wel in het kader van haar bestuursbevoegdheid andere gegadigden heeft kunnen verkiezen boven appellante. In dit verband wordt overwogen dat verweerster onweersproken naar voren heeft gebracht dat haar beleid sinds 2001/2002 voorschrijft dat voor de functie van tutor minimaal SPW 4 vereist is. Met betrekking tot de overige sollicitaties van appellante in 2003 is niet komen vast te staan dat appellante is afgewezen op grond van negatieve referenties. Gezien het tijdsverloop valt het verweerster voorts niet aan te rekenen dat zij de exacte reden van deze afwijzingen niet (meer) heeft kunnen achterhalen.

4.2.3. Ten aanzien van de tijdens appellantes ziekteverlof ontstane vacatures overweegt de Commissie van Beroep dat het een elegantere werkwijze zou zijn geweest indien

verweester deze vacatures naar het huisadres van appellante had doorgestuurd. Niet gebleken is echter dat appellante door deze handelwijze in haar belangen is geschaad, nu zij niet nader heeft onderbouwd om welke vacatures het ging en of zij aan de daarvoor geldende (opleidings)eisen voldeed. Mitsdien is niet aannemelijk geworden dat appellante in één van de functies zou zijn dan wel had kunnen worden benoemd.

4.2.4. Ten slotte overweegt de Commissie van Beroep met betrekking tot de van gemeentewege geboden (nieuwe) subsidiemogelijkheden dat daarmee kosten voor verweester gepaard gaan. In dat verband heeft het bestuur van verweester voldoende aannemelijk gemaakt dat zij, in het bijzonder de *school, geen middelen heeft om voortzetting van de baan van appellante te bekostigen.

4.3. Gelet op het voorgaande, zal het bestreden besluit gehandhaafd worden en het daartegen gerichte beroep ongegrond verklaard worden.

5 . De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep tegen het besluit van 30 september 2008 van het bestuur ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door mr. C. de Groot, voorzitter, mrs. A.J.M. Breedveld- van Beeck Calkoen, J. Donner, J.H. Grosheide en A. Postma, leden; de beslissing is getekend door de voorzitter en de griffier, mr. L.F.A. Bos. De uitslag van het beroep is bij brief van 22 december 2008 in verkorte vorm aan partijen medegedeeld, terwijl deze beslissing aan partijen is verzonden op 5 februari 2009.

(w.g. mr. C. de Groot, voorzitter)

(w.g. mr. L.F.A. Bos, griffier)

Voor afschrift,

mr. L.F.A. Bos, griffier